

PARAULES DE VIDA

Maria Immaculada i Joan el Baptista

En el camí de l'Advent cap a Nadal hi tenen lloc destacat la Immaculada i Joan el Baptista. Maria de Natzaret, la Puríssima és el contrapunt a la dona —Eva— que es deixà enganyar pel Maligne —la serp—. Maria és també la dona de la qual ja al proto-evangeli dels inicis Déu va prometre que, en la lluita entre el Creador de tota bondat i el Maligne, al final venceria *un del llinatge de la dona*. Maria és la que donà a Déu un «sí» total, mantenint-lo amb plena fidelitat: un «sí» més al projectista Déu que no pas a un projecte detallat que l'àngel de Déu no li explica, mereixent així ser anomenada *plena de gràcia*: plena perquè Déu hi abocà generosament la seva gràcia i també perquè Maria va acollir i va fer fructificar la gràcia divina rebuda. Maria és la que, en previsió dels mèrits del seu Fill Jesucrist, fou exempta de tota màcula de pecat original.

Joan el Baptista, *home enviat de Déu i vingut a donar testimoni de la Llum perquè gràcies a ell tot hom cregui en Crist*, la Llum veritable (Jn 1,7), era a la presó: lloc gens estrany pels testimonis-màrtirs de Déu. D'allí estant, sent dir el que feia Crist i envia els seus deixebles a preguntar-li: «*Sou Vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?*». Potser al Precursor, havent anunciat que *el qui ve després de mi és més poderós que jo i que Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc* (Mt 3,11), ara li han entrat dubtes sobre l'autenticitat de l'estil mes-

siànic de Jesús. O potser Joan només vol que els seus deixebles vegin com *els cecs hi veuen, els coixos caminen i els pobres reben l'anunci de la Bona Notícia*. Sigui com sigui, la resposta de Jesús és modèlica: *Aneu a anunciar a Joan el que veieu i el que heu sentit*. És la mateixa consigna que Jesús donà als primers que se li acosten preguntant *Mestre, on us allotgeu? Quin és el vostre estil de vida?*; i Ell els va dir: *Veniu i ho veureu* (Jn 1,39).

El crit d'aquest 3r diumenge d'Advent és clar: *Enrobustiu les mans que es deixen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. Sigueu valents, no tingueu por!* Imiteu l'estil coratjós de Joan el Baptista que no va ser *canya sacsejada pel vent* de les modes del moment, ni tampoc un hedonista del plaer *amb vestits delicats, instal·lat als palaus dels reis. Entre tots els que les mares han portat al*

món no n'hi ha hagut cap més gran que Joan Baptista: és cert. Però els cristians no podem oblidar l'honor exigent del nostre Baptisme, pel qual tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell. L'Església i el món necessiten avui cristians fermes que no siguin canya sacsejada pel vent d'allò que es cotitza com a políticament correcte.

Ens cal, però, la paciència perseverant del *pagès que espera els fruits preciosos de la terra assaonant-la amb les pluges primerenques i tardanes*: assaonar la terra bona que som cada fill de Déu és conrear la nostra identitat baptis-

mal amb la pregària diària i l'Eucaristia dominical perquè el nostre testimoni missiонер sigui de debò engrescador.

La llum de la «corona d'Advent» creix: que aquest símbol litúrgic sigui també termòmetre del creixement de la nostra esperança nadalenca.

La terra eixuta d'un món sense Déu i *el desert* de la superficialitat mundana gemeguen per posar-se ja de festa. Però aquesta meravella, que serà obra del Déu *que ve per a fer justícia i salvar-nos*, reclama l'aportació sinodal del seus fills. Només llavors per la gràcia de Déu i el suport del nostre estil de vida *es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran, tornant al Senyor* els qui Ell haurà rescatat.

José Luis Arín Roig
Vicari general

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Les tres vingudes de Crist

Som a l'Advent i en tota celebració d'aquests dies se'ns diu el mateix: Jesús ve! Preparem els camins al Senyor. I n'hem fet el gran motiu de la nostra esperança cristiana: tornem a fer néixer Jesús per Nadal. Però aquest esdeveniment que celebrem, el Nadal de cada any, és simbòlic. No és un fet real, és tan sols una commemoració d'aquella gran gesta que va esdevenir-se en aquella establia on Maria va donar a llum a Jesús.

No vinc a explicar aquestes coses perquè us escandalitzeu quan faci notar la poca transcendència de les celebra-

cions nadalencques comparat amb les veritables vingudes del Crist. La primera vinguda, certament, va ser l'encarnació de Jesús, Déu fet persona humana. Un naixement físic i real. Un fet històric contrastat pels historiadors.

Però, tot seguit cal afegir-hi la segona vinguda del Crist, que s'esdevé cada vegada que celebrem l'Eucaristia. Aquesta és la més important per a nosaltres. Cada Eucaristia de qualsevol celebrant d'arreu del món és una segona vinguda física i real de Crist. Un fet que es repeteix i que, cada cop, torna a fer present el Senyor, ara i aquí, en aquesta terra.

La tercera vinguda és la vinguda final del Crist, com a Messies i Salvador. Un esdeveniment sovint ignorat i silenciats fins i tot en moltes homilies, però gens absent en l'Evangeli. Jesús no deixa de prometre que vindrà, i que vindrà aviat. No en va, els primers cristians van convertir en pregària una paraula aramea que resumeix aquesta vinguda darrera: *Maranatha!* Que traduïda vol dir: Vine Senyor Jesús! Nit re nit els cristians cridaven demanant la tercera vinguda de Jesús. Aquesta tercera vinguda serà el final de la història o el final del món. L'acabament

de tot, del temps i de l'espai. I l'establiment del Regnat de Crist sobre tot per dur-ho tot a les mans del Pare Déu.

Avui no m'hi estenc més, tan sols faig notar les tres vingudes diferents: Jesús va venir, ve i vindrà. La primera en l'Encarnació, històrica i presencial. L'actual en l'Eucaristia, real i sacramental. La darrera, definitiva i conclusiva. No ens oblidem de cap d'aquestes vingudes.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRAS DE VIDA

María Inmaculada y Juan el Bautista

En el camino del Adviento hacia la Navidad tienen un lugar destacado la Inmaculada y Juan el Bautista. María de Nazaret, la Purísima es el contrapunto a la mujer —Eva— que se dejó engañar por el Maligno —la serpiente—. María es también la mujer de la cual ya en el proto-evangelio de los inicios Dios prometió que, en la lucha entre el Creador de toda bondad y el Maligno, al final vencería *uno del linaje de la mujer*. María es la que dio a Dios un «sí» total, manteniéndolo con plena fidelidad: un «sí» más al proyectista-Dios que no a un proyecto detallado que el ángel de Dios no le explica, mereciendo así ser llamada *llena de gracia*: llena porque Dios abocó generosamente su gracia y también porque María acogió e hizo fructificar la gracia divina recibida. Ella es la que, en previsión de los méritos de su Hijo Jesucristo, fue exenta de toda mácula de pecado original.

Juan el Bautista, *hombre enviado por Dios, que venía como testigo, para dar testimonio de la luz, para que todos creyeran por medio de él (Jn 1,7)*, estaba en la cárcel: lugar nada extraño por los testigos-mártires de Dios. Estando allí, escucha lo que hacía Cristo y envía a sus discípulos a preguntarle: «¿Eres tú el que ha de venir o tenemos que esperar a otro?». Quizás al Precursor, habiendo anunciado que *el que viene detrás de mí es más fuerte que yo. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego (Mt 3,11)*, ahora le han entrado dudas sobre la autenticidad del estilo mesiánico de Jesús. O quizás Juan solo quiere que sus discípulos vean como *los ciegos ven, los cojos andan y los pobres son evangelizados*. Sea como fuere, la respuesta de Jesús es modélica: *Id a anunciar a Juan lo que estáis viendo y oyendo*. Es la misma consigna que Jesús dio a los primeros que se le acercan preguntando *Rabí, ¿dónde vives? ¿Cuál es vuestro estilo de vida?*; y Él les dijo: *Venid y veréis (Jn 1,39)*.

El grito de este 3.º domingo de Adviento está claro: *Fortaleced las manos débiles, afianzad las rodillas vacilantes. Sed fuertes, ¡no temáis!* Imitad el estilo audaz de Juan el Bautista que no fue *caña sacudida por el viento* de las modas del momento, ni tampoco un hedonista del placer *vestido con lujo y habitando en los palacios*. No ha nacido de mujer uno más grande que Juan el Bautista: es cierto. Pero los cristianos no podemos olvidar el honor exigente de nuestro Bautismo, por el cual *el más pequeño en el reino de los cielos es más grande que él*. La Iglesia y el mundo necesitan hoy cristianos firmes que no sean *caña sacudida por el viento* de aquello que se cotiza como políticamente correcto.

Sin embargo, nos hace falta la paciencia perseverante del *labrador que aguarda el fruto precioso de la tierra, esperando con paciencia hasta que recibe la lluvia temprana y la tardía*: sazonar la tierra buena que somos cada hijo de Dios es cultivar nuestra identidad bautismal con la oración diaria y la Eucaristía dominical para que nuestro testimonio misionero sea de verdad alentador.

La luz de la «corona de Adviento» crece: que este símbolo litúrgico sea también termómetro del crecimiento de nuestra esperanza navideña.

El desierto de un mundo sin Dios y el yermo de la superficialidad mundana gimen para ponerse ya de fiesta. Pero esta maravilla, que será obra de Dios que trae el desquite, la retribución de Dios que os salvará, reclama la aportación sinodal de sus hijos. Solo entonces por la gracia de Dios y el apoyo de nuestro estilo de vida *se despegarán los ojos de los ciegos, los oídos de los sordos se abrirán*, y retornarán los rescatados del Señor.

José Luis Arín Roig
Vicario general

Celebrada la Jornada Diocesana de Càritas sota el lema «Som el que donem. Som amor»

Ha tingut lloc la celebració de la Jornada Diocesana que organitza Càritas Diocesana de Tortosa, a les instal·lacions del Seminari Diocesà, enguany sota el lema «Som el que donem. Som amor». Els objectius de la jornada eren els de reforçar els vincles diocesans, tot compartint i aprenent d'experiències i bones pràctiques realitzades per diferents equips locals de Càritas.

Al llarg del matí, els equips locals de Càritas de Móra d'Ebre, Amposta, Roquetes, La Ràpita, Ascó, Sant Jaume d'Enveja, Vinaròs, Tortosa i Benicarló, varen anar passant per l'escenari compartint la seva expe-

riència i responent a les preguntes dels assistents, tenint com a estructura els cinc eixos del Pla Estratègic 2023-2026 que segueix amb el seu procés d'e-laboració a nivell diocesà.

A l'inici de la jornada, el director de Càritas Diocesana de Tortosa, Dídac Rodríguez, va dirigir unes paraules d'agraïment i comiat al nostre bisbe, Excm. i Rvdm. Sr. Enríque Benavent, amb motiu del seu recent nomenament com a arquebisbe de València, seu de la qual prendrà possessió el proper dia 10 de desembre.

Càritas Diocesana

Som el que donem.
Som amor.

www.caritastortosa.org
Bizum: 01519

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

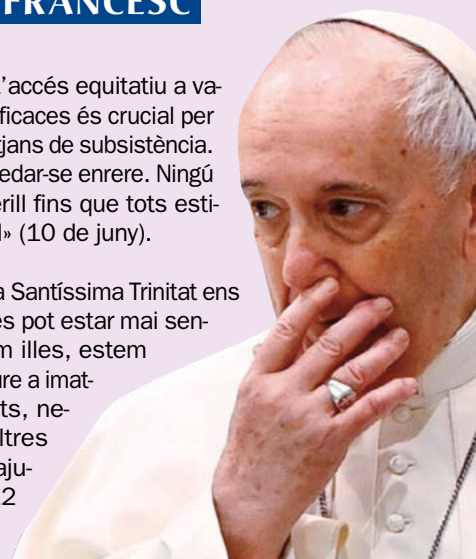

@Pontifex_es: «Els qui travessen l'etapa de l'ancianitat poden descobrir, a la llum de l'Evangeli, una nova missió: ser signes i instruments de l'amor de Déu que assenyalen quina és la meta definitiva a la qual estem cridats: la vida eterna amb Déu» (8 de juny).

@Pontifex_es: «L'Esperit Sant ens fa capaços de percebre la presència de Déu i la seva obra no en les grans coses, en les aparences cridaneres, en les demostracions de força, sinó en la petitesa i en la fragilitat» (9 de juny).

@Pontifex_es: «L'accés equitatiu a vacunes segures i eficaces és crucial per a salvar vides i mitjans de subsistència. Àfrica no ha de quedar-se enrere. Ningú estarà fora de perill fins que tots estiguin fora de perill» (10 de juny).

@Pontifex_es: «La Santíssima Trinitat ens ensenya que no es pot estar mai sense l'altre. No som illes, estem en el món per a viure a imatge de Déu: oberts, necessitats dels altres i necessitats d'ajudar als altres» (12 de juny).

Eucaristia en memoria de los beatos Pedro Ruiz de los Paños y Joaquín Jovaní y compañeros mártires

El día 25 de octubre de 2022 se celebró una Eucaristía en el Templo de la Reparación de Tortosa, en memoria de la beatificación de treinta mártires de la Hermandad de Sacerdotes Operarios Diocesanos fundada por el beato Manuel Domingo y Sol. Los cuatro últimos fueron beatificados en la Catedral de Tortosa, el 30 de octubre de 2021. Al inicio del pasillo central, junto al presbiterio, estaban las reliquias i las fotos de los mártires y unas velas encendidas, una por cada uno de ellos. La Misa fue presidida por el obispo de Barbastro-Monzón, Mons. Ángel Javier Pérez Pueyo, y concelebrada por el obispo de Santiago de Chile, Mons. Cristian Roncagliolo, el director gene-

ral de la hermandad, D. Florencio Abajo Núñez, y trece sacerdotes.

El obispo que presidía la celebración, Mons. Ángel Javier, hizo la homilía. Si pudiésemos sintetizar en pocas palabras lo que estamos celebrando diríamos: la beatificación de treinta

mártires. Se han hecho cuatro procesos de beatificación y el último se hizo en Tortosa. Nuestros mártires no han caído del cielo, nacieron de una familia y crecieron entre nuestra gente y estos treinta crecieron en esta diócesis. ¿Desde donde quieres Señor

que yo te siga, que yo te sirva? El martirio es el mejor regalo que el Señor nos puede dar. Nuestros mártires son la corona y la joya de los sacerdotes Operarios. Bendito seas Señor, que un día nos llamaste en la hermandad para ser formadores de mártires. El Señor nos da a cada uno la gracia para ser pastores santos, porque son los que ayudan a santificar nuestras comunidades. El martirio de los treinta hermanos sacerdotes dará frutos de una vivencia de amor. Hoy vivimos en un mundo que trata de suplantar a Dios, pero nunca podrán con ello. ¡Qué mejor ejemplo que estos treinta hermanos que dieron la vida por el Maestro de maestros, el Señor!

Maria Joana Querol Beltrán

46 anys de la mort de Mn. Manyà (1976-2022) i 500 aniversari d'Adrià VI, papa

El dia 26 d'octubre, a les 20 h, es va celebrar al saló d'actes de la Fundació Cinca-Piqué de Tortosa, els dos aniversaris del traspàs a la Casa del Pare de Mn. Joan Baptista Manyà Alcoverro, sacerdot, teòleg i pedagog i d'Adrià VI, papa. A l'acte hi eren presents el Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, Mn. José Luis Arín, vicari general, Mn. Víctor Cardona, president de la «Fundació Fe i Cultura Joan B. Manyà», Mn. Josep Alanyà, canonge arxiver de la Catedral, membres de la Fundació i un bon nombre d'assistents.

El Sr. Conrad Duran inicià l'acte: «Estem celebrant aquest acte homenat-

ge en record dels 46 anys de la mort de Mn. Manyà. Per aquest motiu, la jove Núria Espuny, qui està cursant 1r curs de batxillerat i també estudiant de 5è de música, ens interpretarà amb el violoncel unes peces musicals». Tot seguit de l'excel·lent interpretació, Mn. Víctor Cardona saludà els assistents i manifestà «l'alegria de retrobar-nos de nou després de tres anys de l'última celebració a causa de la pandèmia». El nostre bisbe Enrique va voler que avui es fes també la commemoració dels 500 anys de qui va ser bisbe de Tortosa, Adrià VI, i va invitar Mn. Josep Alanyà per a que ens parlés sobre la seua figura: l'home, el bisbe,

el papa. Mn. Víctor presentà a continuació Mn. Josep Alanyà, fill de Batea i fill adoptiu de Morella.

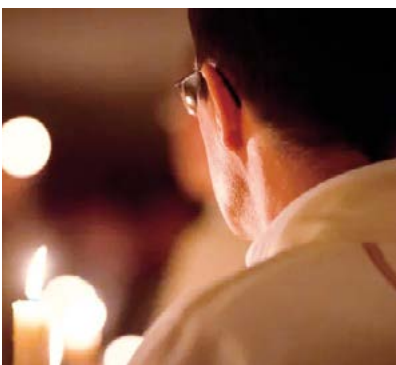
Acabada l'exposició magistral de la figura d'Adrià VI, el Sr. Conrad Duran recordà que el 17 de novembre a les 8 del vespre ens retrobaríem per par-

ticipar de la conferència «Adrià VI: Un home per a la reforma de l'Església».

Va concloure l'acte el Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent Vidal, amb unes paraules d'agraïment a Mn. Manyà.

Maria Joana Querol Beltrán

AGENDA

► **Dilluns 12**, Teresianes, recés d'Advent per al clegat.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

12. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Nm 24,2-7.15-17a / Sl 24 / Mt 21, 23-27]. Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. de les Saleses a Annecy (1610); sant Sinésio, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustiniana).

13. ■ Dimarts [So 3,1-2.9-13 / Sl 33 / Mt 21,28-32]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

14. □ Dimecres [Is 45,6b-8.18. 21b-25 / Sl 84 / Lc 7,19-23]. Sant Joan

de la Creu (†1591), prevere carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza.

15. ■ Dijous [Is 54,1-10 / Sl 29 / Lc 7,24-30]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.

16. ■ Divendres [Is 56,1-3a.6-8 / Sl 66 / Jo 5,33-36]. Urgell i Sant Feliu de Llobregat: □ Sant Josep Manyanet (1833-1901), prevere d'Urgell, nat a Tremp, fundador dels Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870). Sants Ananies, Azaries i Misael, joves com-

panyes de Daniel; santa Albina, vg. i mr.

17. ■ Dissabte [Gn 49,1-2.8-10 / Sl 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata, prevere provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús.

18. ■ Diumenge vinent, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [Is 7,10-14 / Sl 23 / Rm 1,1-7 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.; sant Moisès, mr.

Diumenge III d'Advent (A)

COMENTARI

«Déu mateix us ve a salvar»

Per què Joan dubtava si Jesús era el Messies esperat?: *Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?* Potser és que Jesús no acabava d'encaixar en els seus esquemes; tal volta creia que no era prou dur, prou contundent. En tot cas, Jesús no busca paraules que puguin convèncer sinó que apel·la als fets: *Els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els desvalguts senten l'anunci de la Bona Nova.* Tota la vida de Jesús és un atenció constant i una predilecció pels necessitats: i aquestes són les seves cartes de presentació. Però sap que això potser no convenç tothom i afegeix: *Feliç aquell que no quedarà decebut de mi.* El Jesús autèntic és el qui ajuda tots els necessitats, el qui treballa per un món més just, el qui torna la salut als malalts: aquesta és la seva missió. I malgrat els dubtes de Joan, Jesús afirma clarament: *Entre tots els que les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista... ell és més que un profeta.* Ell és qui ha preparat el camí per al Salvador i l'ha assenyalat com a ja present. La primera lectura ens recorda: *Digueu als cors alarmats: sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia, és ell mateix qui us ve a salvar.* Déu ens salva i es manifesta aquesta salvació en què *es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran, el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig.* És el que fa Jesús. I Jaume a la segona lectura demana paciència a aquells que esperaven la segona vinguda de Crist: *Tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop.* Nosaltres ens preparem per a celebrar i viure la primera vinguda; ja gairebé és aquí el Nadal. Per això Isaïes diu també: *Hi haurà festes i alegria i fugiran les penes i gemecs.* Tot és una invitació a l'alegria pel naixement del Salvador. Hem de fer tot el possible perquè tothom pugui experimentar en la seva pròpia vida aquesta alegria, aquesta salvació que porta Jesús.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 35,1-6a.10)

La terra eixuta i el desert estan de festa, d'alegria l'estepa floreix. La seva florida s'esbadella com l'iris, s'engalana i crida de goig. Li han estat donades la glòria del Líban, les gales del Carmel i de Saron. Són ells els qui veuran la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu. Enrobustiu les mans que es deïxen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. Digueu als cors alarmats: «Sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar.» Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig. Tornaran els qui el Senyor ha rescatat, entraran a Sió cridant de goig i una alegria eterna coronarà els seus caps. Hi haurà festes i alegria, i fugiran les penes i els gemecs.

▶ Salm responsorial (145)

R. *Senyor, veniu a salvar-nos.*

El Senyor fa justícia als oprimits, / dona pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dona la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

El Senyor manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles.

▶ Lectura de la carta de sant Jaume

(Jm 5,7-10)

Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor. Mireu com el pagès espera els fruits preciosos de la terra, prenent paciència fins que les pluges primerenques i tardanes l'hauran assaonada. Igualment vosaltres tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop. Germans, no us queixeu els uns dels altres, perquè no hàgiu de ser jutjats; penseu que el jutge ja és a les portes. Voleu, germans, un exemple de paciència en els mals tractes? Preneu el que us donen els profetes que van parlar en nom del Senyor.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu

(Mt 11,2-11)

En aquell temps, Joan, que era a la presó, va sentir dir el que feia Crist, i va enviar els seus deixebles per preguntar-li: «Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?» Jesús els va respondre: «Aneu a anunciar a Joan el que veieu i el que heu sentit dir: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els desvalguts senten l'anunci de la bona nova, i feliç aquell que no quedarà decebut de mi.» Mentre ells se n'anaven, Jesús es posà a parlar a la gent de Joan: «Què heu sortit a veure al desert? Una canya sacsejada pel vent? Doncs, què hi heu sortit a veure? Un home vestit delicadament? Els qui porten vestits delicats viuen als palaus dels reis. Doncs, què hi heu sortit a veure? Un profeta? Sí, ho puc ben dir, i més que profeta: és aquell de qui diu l'Esclusura: "Jo envio davant teu el meu missatger, perquè et prepari el camí." Us ho dic amb tota veritat: Entre tots els qui les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista; tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 35,1-6a.10)

El desierto y el yermo se regocijarán, se alegrará la estepa y florecerá, germinará y florecerá como flor de narciso, festejará con gozo y cantos de júbilo. Le ha sido dada la gloria del Líbano, el esplendor del Carmelo y del Sarón. Contemplarán la gloria del Señor, la majestad de nuestro Dios. Fortaleced las manos débiles, afianzad las rodillas vacilantes; decid a los inquietos: «Sed fuertes, no temáis. ¡He aquí vuestro Dios! Llega el desquite, la retribución de Dios. Viene en persona y os salvará.»

Entonces se despejarán los ojos de los ciegos, los oídos de los sordos se abrirán; entonces saltará el cojo como un ciervo. Retornan los rescatados del Señor. Llegarán a Sión con cantos de júbilo: alegría sin límite en sus rostros. Los dominan el gozo y la alegría. Quedan atrás la pena y la aflicción.

▶ Salmo responsorial (145)

R. *Ven, Señor, a salvarnos.*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos. / El Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol Santiago

(Sant 5,7-10)

Hermanos, esperad con paciencia hasta la venida del Señor. Mirad: el labrador aguarda el fruto precioso de la tierra, esperando con paciencia hasta que recibe la lluvia temprana y la tardía. Esperad con paciencia también vosotros, y fortaleced vuestros corazones, porque la venida del Señor está cerca. Hermanos, no os quejéis los unos de los otros, para que no seáis condenados; mirad: el juez está ya a las puertas. Hermanos, tomad como modelo de resistencia y de paciencia a los profetas que hablaron en nombre del Señor.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo

(Mt 11,2-11)

En aquel tiempo, Juan, que había oído en la cárcel las obras del Mesías, mandó a sus discípulos a preguntarle: «¿Eres tú el que ha de venir o tenemos que esperar a otro?». Jesús le respondió: «Id a anunciar a Juan lo que estáis viendo y oyendo: los ciegos ven y los cojos andan; los leprosos quedan limpios y los sordos oyen; los muertos resucitan y los pobres son evangelizados. ¡Y bienaventurado el que no se escandalice de mí!». Al irse ellos, Jesús se puso a hablar a la gente sobre Juan: «¿Qué salisteis a contemplar en el desierto, una caña sacudida por el viento? ¿O qué salisteis a ver, un hombre vestido con lujo? Mirad, los que visten con lujo habitan en los palacios. Entonces, ¿a qué salisteis?, ¿a ver a un profeta? Sí, os digo, y más que profeta. Este es de quien está escrito: "Yo envío a mi mensajero delante de ti, el cual preparará tu camino ante ti". En verdad os digo que no ha nacido de mujer uno más grande que Juan el Bautista; aunque el más pequeño en el reino de los cielos es más grande que él.»